

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte de to lovforslag som et skridt på vejen til at få demokratiseret landets største by.

Vi mener stadig væk, der er store problemer at tage fat i, først og fremmest de mærkelige selskabskonstruktioner med Hovedstadens Sygehushælle, med Ørestadsselskabet osv. osv., den manglende hovedstadsreform, og vi skal også have fuldført forsøgene med lokalråd til at lave en egentlig opdeling af Københavns Kommune i mindre kommuner. Men det her er et skridt på vejen.

Poul Nødgaard (DF):

Lad os først slå fast, at det da selvfølgelig er positivt, at Københavns Kommune tager flot imod de her to lovforslag. Man kan sige sådan historisk set, at det måske er lidt underligt, at det har kunnet køre med en særlov for København i så mange år. Men jeg synes, det er flot, at der nu bliver tale om, at København i store træk – i store træk – skal styres ligesom landets øvrige kommuner.

Der står i lovforslaget, at det ikke har nogen økonomiske konsekvenser. Det er jeg også godt klar over at selve lovforslaget som sådan ikke har. Og jeg vil så godt bruge min taletid på at beskæftige mig lidt med den økonomiske side af sagen, nemlig Københavns specielle økonomiske problemer, som jo sådan set ikke indgår i lovforslaget.

Men jeg synes da, jeg vil nævne det her, at vi jo ikke kan komme uden om, at Københavns Kommune har nogle helt specielle økonomiske problemer, som staten jo også har hjulpet med gang efter gang og givet ekstra tilskud.

Så vidt jeg har fået oplyst, er der tale om ca. 322 mio. kr., de har fået ekstra, og jeg tror, det er for 1997 eller måske for 1996, det tør jeg ikke sige. Men når det er sagt, så kunne jeg da godt tænke mig at spørge ministeren, om Københavns Kommune – når nu lovforslaget bliver vedtaget, for det bliver det jo, og det bliver det formentlig i stor enighed, Dansk Folkeparti vil også støtte forslaget, og der så bliver de her såkaldte årlige forhandlinger omkring den kommunale økonomi, som jo ganske vist føres af finansministeren, men jeg går ud fra, at han også taler med sin indenrigsminister, da det jo vedrører kommunerne – så ikke også skal ind under sådan nogenlunde de samme økonomiske betingelser som landets øvrige kommuner.

Ellers synes jeg, at det er lidt ulogisk at lave et forslag, hvor man ligesom siger, at nu skal alle danske kommuner styres under samme lov, hvis de så ikke også skal ind under nogenlunde det samme økonomiske forhandlingsgrundlag, så man ikke laver nogle særforhold for en enkelt kommune. For jeg går ud fra – og det må jeg så spørge om – at det, der vedtages nu, vel betyder, at Københavns Kommune også fremover vil være repræsenteret af Kommunernes Landsforening ved forhandlinger og lign. både økonomisk og på andre områder. Der kunne jeg da godt tænke mig at spørge ministeren, om det er rigtigt forstået.

Jeg vil også godt drage en enkelt anden lille ting ind i det, det er de såkaldte bydelsråd. Jeg har læst i forslaget, og det synes jeg er udmærket, at de forsøg, der er, sådan set får lov til at fortsætte, men jeg har på det seneste læst, og nu har jeg godt nok været væk fra landet i 4 uger, men jeg har sådan lige skimmet nogle aviser og set, at der på det indre Østerbro er nogle problemer omkring bydelsråd, og der kunne jeg da godt tænke mig at spørge ministeren, om der er overvejelser om på grundlag af det, der er sket omkring bydelsrådene, så måske at nyvurdere den tanke om bydelsrådene.

Men med disse ord vil jeg sådan set bare sige, at vi vil støtte de her forslag, og jeg tror heller ikke, der er tale om, vi vil lave de helt store ændringer.

Jeg synes, det er fint, at Københavns Kommune trods alt får lov til inden for de rammer, der gives, at lave nogle særordninger. Der er noget, der hedder mellemstyre, eller hvor meget det er, det hedder, og dér synes jeg, det er fint, at kommunen nu selv kan køre det løb.

Det, jeg synes er det væsentligste ved forslaget om Københavns Kommune, er i relation til møderne i kommunalbestyrelsen – det kommer stadig væk til at hedde Borgerrepræsentationen, det er også helt i orden, det udtryk kender folk, så det er der ingen grund til at lave om på – hvor det altså nu, som jeg læser det, bliver den, der bliver valgt som overborgmester, der kommer til at lede møderne i kommunalbestyrelsen. Jeg synes, det har altid virket ulogisk for mig at se, at overborgmesteren og hans borgmestre sidder ude på sådan en sidefløj, mens Borgerrepræsentationen holder møde. Det er så en saga blot fra 1. januar 1998, og jeg synes, vi kan se frem til, at det kommer til at køre på en helt ny og anden måde, og så at Københavns Kommune stadig væk er helt indforstået med den her lov.